

2012 Stowarzyszenie Promocji Artystów wybrzeża Era Art przyznaje Arturowi Masternakowi nagrodę na III Międzynarodowym Biennale Grafiki Cyfrowej w Gdyni
Artur Masternak prezentował swoje grafiki na wystawach indywidualnych w kraju

2008 Rozmowy z cyfrowym cieniem 3, Galeria Multimedialna "Piwnica" Muzeum Miejskie w Siemianowicach

2009 Dialog z cyfrowym cieniem 4- Wydział Sztuki Politechnika Radomska im. Kazimierza Pułaskiego

2014 "Bezpośrednio"-Galeria Szyb Wilson, Katowice

2015 "Fragmentacja"-Teatr Ateneum, Katowice

2016 "Bezpośrednio"-Miejska Galeria Sztuki w Częstochowie

2016 "Pogłosy"-NOSPR, Katowice

Aktywnie uczestniczy w wystawach zbiorowych w kraju i za granicą

2009

7 Biennale Grafiki Studenckiej, Poznań

II Międzynarodowa Wystawa Grafiki w Mińsku

15 Międzynarodowe Biennale Grafiki w Varnie, galeria sztuki Boris Georgiev, Varna

MTG PRINT ART Kraków-Katowice, Rondo Sztuki Katowice

Międzynarodowe Triennale Grafiki w Krakowie-Galeria Sztuki Współczesnej Bunkier Sztuki, Kraków

2nd International Print Biennial, Guanlan Museum, Shenzen, Chiny

Wystawa pracowni malarstwa prof. Kazimierza Cieślika, Galeria Multimedialna "Piwnica", Muzeum Miejskie w Siemianowicach Śląskich

2010

Jubileuszowa wystawa-10 lat pracowni prof. Kazimierza Cieślika, Galeria autorska Jana Siuty, Kraków

Jan Szmatoch i uczniowie Galeria Państwowej Akademii Sztuk Pięknych, Mińsk

Najlepsze Dyplomy Akademii Sztuk Pięknych 2010

Muzeum Narodowe w Gdańsku-oddział w Zielonej Bramie

Wystawa Katedry Grafiki ASP Katowice w Galerii Alfreda Merkelbacha oraz w Instytucie Polskim w Dusseldorfie

Międzynarodowe Triennale Grafiki, Horst-Janssen-Museum, Oldenburg

2011

Jubileuszowa wystawa-10 lat prof. Kazimierza Cieślika, Centrum Kultury Katowice im. Krystyny Bochenek

IMPRINT Międzynarodowe Triennale Sztuk Graficznych im. T.Kulisiewicza

Arkady Kubickiego Zamek Królewski-Warszawa

2012

Międzynarodowe Triennale Grafiki w Krakowie-Galeria Sztuki Współczesnej Bunkier Sztuki, Kraków

Letra-znak i litera-Biblioteka Jagiellońska, Kraków

Grafika i edukacja. Polskie uczelnie artystyczne-Pałac Sztuki Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych, Kraków

8 Triennale Grafiki Polskiej Katowice 2012-BWA Katowice

III Międzynarodowe Biennale Grafiki Cyfrowej-Pomorski Park Naukowo-Technologiczny, Gdynia

Ekspozycja prac w Stałym Przedstawicielstwie RP przy Unii Europejskiej w Brukseli 2012-2013

2013

Wystawa pedagogów Wyższej Szkoły Technicznej, Galeria WST-Katowice

2014

10 lat minęło...najlepszy dyplom 2004-2014-Międzynarodowe Centrum Sztuk Graficznych, Kraków

15 Międzynarodowe Triennale Małych Form Graficznych-Łódź

2015

IX Triennale Grafiki Polskiej-Muzeum Śląskie, Katowice

XII Graphic Art Bienal, Dry Point-Uzice, Serbia

Third International Mezzotint Festiwal-Ekaterinburg, Russia

Międzynarodowe Triennale Grafiki w Krakowie-Galeria Sztuki Współczesnej Bunkier Sztuki,
Kraków

Wystawa pedagogów Wyższej Szkoły Technicznej, Galeria WST-Katowice

2016

Błysk 10 lat współpracy ASP i BPSC. Wystawa najlepszych dyplomów ASP ostatniego
dziesięciolecia-Rodno Sztuki, Katowice

4 Graphic Art Biennial of Szekerland-Rumunia

Ex libris-emblemat właściciela-Biblioteka Jagiellońska, Kraków

Rozprawa doktorska mgr Artura Masternaka pod tytułem „Fragmentacje” wydana w formie katalogu pod tym samym tytułem zawiera opisany jak i zreprodukowany obszar zainteresowań autora na przestrzeni od 2008 do 2016 roku. W warstwie opisowo-teoretycznej autor zmierza się z odpowiedzią na inspirujące go pytania o ślad jako początek, różnicę, pamięć, obecność, sztukę. Przestrzeń ta zostaje pogłębiona intelektualnie gdyż autor posiłkuje się myślą filozoficzną od starożytności (Artystoteles, Platon) po czasy nowożytne (Heideger, Freud). W największym stopniu opiera się w swych rozmyślaniach na filozofii Jacquesa Derridy. Wielowiekowe i ciągle aktualizowane definiowanie śladu pozwala autorowi uzasadnić swoją koncepcję filozoficzną cyklu.

Teoretyczne podstawy czytelnie przekładają się na podejście autora do realizacji swoich grafik. Autor odkrywa, wnioskuje, rozwija swoją koncepcję śladu wielotorowo i zawsze w oparciu o sferę filozofii i estetyki. Oba te czynniki współgrają i stanowią całość w swej klarownej wypowiedzi. Wyciszone, koncepcyjne kompozycje przełożone na ślad zredukowane zostały do prostych form geometrycznych (koło, prostokąt). Czyste formy nie stanowią deklaracji dojścia do końca pewnego etapu lecz pozwalają autorowi skupić się na samodzielności bryły i stawaniu się jej. Mam wrażenie, że autor przyjmuje atrybuty geometryczne aby nie rozpraszał go otaczający świat. Redukcja nierozzerwalna jest z matrycą. W założeniu artysty niekonieczna jest identyfikacja jego działań. Bardziej istotne wydaje się być samo działanie. Istotę podejścia Artura Masternaka może oddać powiedzenie Roberta Morrisa „(...) Prostota formy niekoniecznie musi być równa prostocie działania (...)”.

Suma doświadczeń graficznych autora traktowana jest jako łącznik wyrażony w cyklach, idei i koncepcji zawierającej część naszego świata. Autor osiąga to równoważąc te elementy poprzez propozycję własnego punktu widzenia popartego warsztatem graficznym. Użyta w pracy materia przyciąga subtelnym śladem. Końcowy efekt sprawia wrażenie wykorzystania przez autora zastanych matryc gotowych do odbicia. Autor wciela je w swoją koncepcję warsztatową aktywizując materiały i sposoby wykonywania matrycy. Całości pozwala zaistnieć w świecie denotacji tworząc powolny zbiór wielu przyszłych i przeszłych obiektów użytych jako matryce, z których można komponować zestaw wyciszonych odbitek. Ślad

pochodzący z konkretnego obiektu staje się załącznikiem tytułowej „Fragmentacji” unikalnej choć powtarzalnej w swoim uobecnienu. Ślad staje się składową większej całości wynikającej z samego założenia przez autora „Fragmentacji”. Poszczególne elementy nie mają na celu przywoływania bezpośrednio ich znaczenia lecz stanowią różnicę dając wyraz swojej obecności. Bezpośredniość odbitki sugeruje, że jest to ślad czegoś co można uściślić ale raczej jest to sam ślad nie przywiązujący dominującej wagi do znaczenia treściowego.

Sposób obrazowania autora korzenie swe wywodzi z klasycznego warsztatu pielęgnowanego w macierzystej uczelni. Autor nie odcina się od tych doświadczeń i nabytych umiejętności lecz w sposób twórczy asymiluje, czerpie, transformuje sumując swoje doświadczenia. Swobodnie i konsekwentnie poszukuje własnego języka wypowiedzi gdzie poznany warsztat odgrywa dużą rolę. Swoboda operowania poznanymi technikami doprowadza autora do świadomych decyzji, które wzmacniają jego siłę wypowiedzi.

Nowe poszukiwania zmuszają do innej emocji intelektualnej zwłaszcza w technikach cyfrowych. Wprowadzenie nowych mediów do swego warsztatu nie stanowi pretekstu dla autora do odcięcia się od klasycznych umiejętności, jest natomiast modyfikacją pozwalającą autorowi na zwiększenie możliwości wypowiedzi.

Każda odbitka wydawać się może identyczna, a jednak często pojawia się deformacja. Mimo stosowania tej samej matrycy efekt ten można by określić niezauważalną innością, która powoduje zakłócenie. W wypadku zaistniałych obserwacji autor dopuszcza taką możliwość wręcz jej oczekuje. Dołącza odbitki do procesu czasowego niekoniecznie uświadamiając to odbiorcy. Śledzi zmiany na matrycy i odbitce będąc ciągle zaskakiwanym. W tym wypadku kondycja śladu unaocznia ponadczasowy wpływ na los tego co może się stać, co się dzieje, co może się wydarzyć.

Destrukcja w tych działaniach to nie, zgodnie z definicją, przeciwieństwo kreacji, a wzmocnienie jej poprzez świadomy proces niszczenia. Autor traktuje ten zabieg jako transformację śladu ze świadomym zamierzeniem. Unaocznia długotrwałość procesu prowadzącego do nieustannie zaskakującego śladu, każdorazowo uzyskanego za pomocą tej samej matrycy. Płyta na matrycę w procesie

destrukcji staje się destruktem w pojęciu użyteczności. W założeniu autora to właśnie wtedy materiał przeznaczony na matrycę podniesiony zostaje do rangi niezbędnej aby pozostawić ślady.

Destruktywne podejście autora do świadomej, zaplanowanej destrukcji zmusza go do poniesienia ryzyka związanego z często zaskakującym efektem końcowym. Autor podejmuje to ryzyko i wprzega go w zdyscyplinowany warsztat.

Nakładanie się doświadczeń oraz umiejętności warsztatowych pozwala autorowi na działanie w wyciszonym rytmie unaocznień nieustannie transformujących w nowe, nieznanne ślady. Stają się one desygnatami pasującymi do znaku starannie wyselekcjonowanego przez autora. Różne drogi poszukiwań od klasycznych odbitek przez małe formaty op-artowskie, rytmiczne kompozycje, druki cyfrowe, do reliefów i obiektów komponowane są rygorystycznie w format. Pojawia się też kompozycja mogąca rozbudować się wertykalnie jak i horyzontalnie i pewnie tylko ograniczenie czasowe pozwoliło autorowi zaprezentować je na tym etapie. Składa się ona z wielu elementów o wymiarach 84 x 19 centymetrów.

Przypuszczam, że autor podejmie poszukiwania we wszystkich tych kierunkach ponieważ w każdym z nich odnajduje pole do eksploracji i własnych zaskoczeń pozwalających na tym etapie drogi odkrywać subiektywne relacje filozoficzne i estetyczne obiektywnie doświadczając świat.

Końcowy efekt w postaci odbitki, druku czy w najnowszych doświadczeniach reliefu, obiektu jest wypadkową ogólnej rejestracji wszystkich zaistniałych procesów. Podejmując ryzyko eksperymentu spokojnie, bez fajerwerków osiąga założone przez siebie cele. Nie epatuje buntem nowatorskich poszukiwań. Zacisze pracowni staje się jego enklawą. Nie pracuje w oderwaniu od fizycznego tworzenia co pozwala mu korygować poszczególne etapy formowania się cyklu. Wyważone, klarowne kompozycje powstają wieloetapowo.

Pokora z jaką autor podchodzi do twórczości sugeruje, że jego doświadczenia w materii eksperymentu, porażki, ryzyka trwają kilkanaście lat. A przecież Artur Masternak jest grafikiem młodego pokolenia. Ciągły progres pozwala sądzić, że rozprawa doktorska jest kolejnym etapem w rozwoju Artura Masternaka. W dalszym ciągu będzie zaskakiwać swymi realizacjami na przeglądach w kraju i poza granicami

będąc rozpoznawalnym twórcą. Szerokie spektrum działań graficznych jest spójne z jego filozofią i estetyką oraz stanowi nierozdzielną, wyczerpującą całość. Mając możliwość bliższego poznania twórczości Artura Masternaka, podejścia teoretycznego zawartego w tekście rozprawy, jak i całego dorobku wystawienniczego i pedagogicznego pozwolę sobie na stwierdzenie, że mamy do czynienia z dojrzałą i bogatą osobowością, a jednocześnie ciekawym eksploatorem interesujących go obszarów.

Konkluzja

Dorobek artystyczny, pedagogiczny potwierdza przygotowanie i gotowość pana Artura Masternaka do samodzielnej pracy artystycznej i naukowej. W związku z tym stwierdzam, że po zapoznaniu się z dokumentacją pan Artur Masternak spełnia wymagania art 13 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki. Rekomenduję Wysokiej Radzie osobę pana Artura Masternaka do nadania stopnia doktora sztuki w dziedzinie sztuki piękne.

